

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 48. Joannis Brentii Lutherani interitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

Sæcul. XVI. in Genesin, atque anno millesimo quin-
A.C. 1570. gentesimo sexagesimo quarto illius ad-
 notationes in librum Ruth, ejusque com-
 mentarii in Job circa annum Domini
 millesimum quingentesimum septuagesi-
 mum tertium primam lucem aspexere
 præter alios libros in Salomonis Pro-
 verbia, Ecclesiasten, & Cantica Cantico-
 rum editos: insuper concinnabat etiam
 Harmoniam in duos hosce postremos
 sacri Codicis libros, necnon Anno Christi
 millesimo quingentesimo septuagesimo
 tertio Commentarios in Joel, Amos,
 Abdiam, & Jonam foliis semissibus edi-
 dit præter plura alia opera tam de Ju-
 risprudentia, quam de aliis argumen-
 tis. Ceterum Joannes Filius erat Josiæ
 Merceri, qui pariter in Republica lite-
 raria magnum sibi nomen compara-
 verat.

§. XLVIII.

Joannis Brentii Lutherani interitus.

Haud silentio prætereundus videtur
 celebris quidam vir ex Protestan-
 tium grege hoc item anno defunctus,
 eratque is Joannes Brentius, seu Brent-
 zæn, de quo jam sæpius sermo occur-
 rebat. Hic fidissimus Lutheri Discipu-
 lus Veilæ quodam Sueviæ oppido na-
 tus a Bucero, & Melanchtone anno
 ætatis suæ decimo quarto Heidelber-
 gam

*Thuan. l. 47.
 Sander hæ-
 ref. 205.
 Flor. Rem.
 l. 2. c. 14.
 num. 4.
 Onuphr.
 Chron. an.
 1549.
 Melchior
 Adam in
 vita Juris-
 conf.*

Secul XVI.
A.C 1570.

gam abducebatur, ubi etiam quarto post
 anno artium liberalium Magister crea-
 tus multas vigilias studiis sacrabat, con-
 tracto autem exinde morbo omnes fer-
 me noctes usque ad obitum suum in-
 somnes ducere cogebatur, fatisque fun-
 ctus est multis jam annis gravis die de-
 cima Septembris Anno Christi millesi-
 mo quingentesimo septuagesimo, æta-
 tis suæ septuagesimo secundo: hic ma-
 gni nominis Vir audiebat ob suas alter-
 cationes, & assiduum sacræ Scripturæ
 studium, quo singulariter delectabatur.
 Postea profunda sua eruditione, suo-
 rumque amicorum precibus sibi Wit-
 tenbergensem Canonicatum emeruerat,
 ac sacro Presbyteratus Ordine insigni-
 tus non raro sacris operabatur: verum
 Lutheri libros assidue pervolvens, ac
 nimis arcta cum hoc hæresiarcha fa-
 miliaritate usus brevi sinistre de vera
 Religione sentire cæperat, palamque
 Lutheri doctrinam profitebatur, quam-
 vis Missæ Sacrificium peragere non de-
 sisteret, contendens, quod illud nulla-
 tenus pro defunctis, sed duntaxat pro
 vivis offerret: præterea insurgebat con-
 tra Zwinglium, ejusque Sectatores, stre-
 nue realem Christi Domini præsentiam
 in Eucharistia propugnans: interfuit
 quoque Wormatiensi, & Ratisbonensi
 colloquiis, ubi cum magna animi con-
 tentio-

Sæcul. XVI. tentione disputabat: tandem vero Tu-
 A.C. 1570. bingæ Theologiam professus juvenem
 viduam duxit, ex qua etiam filios sus-
 cepit.

Insuper Brentius omnibus, ad quæ
 vel causam, vel occasionem præbuit
 Religio, ævi sui negotiis sese ingerebat,
 hæreticorum enim caput post Lutheri
 obitum reputabatur: cum vero belli
 flammæ anno Salutis nostræ millesimo
 quingentesimo quadragesimo sexto in
 Germania accensas potissimum susci-
 tasse argueretur, non raro vitæ pericu-
 lum subibat; Carolus V. enim Impera-
 tor illum comprehendi, ac castigari de-
 creverat, postquam anno post Christum
 natum millesimo quingentesimo quadra-
 gesimo nono Hallam in Suevia captam
 fuisse compererat, eo quod in hujus hæ-
 retici cubiculo plures literæ, ac scripta
 reperirentur, quæ omnia unice ad se-
 ditionem, ac rebellionem concitandam
 spectabant: nihilominus hoc periculum
 eluctabatur Brentius præsidio, atque
 auctoritate fretus Udalrici, Würtem-
 bergensis Ducis Christophori, nam hic,
 ejusque Filius, eo ardentius tum hujus
 hæretici partes tuebantur, illumque bo-
 nis cumulatum, secretioris sui Senatus
 Ministrum nominabant. Denique cir-
 ca annum Salvatoris nostri millesimum
 quingentesimum quinquagesimum Bren-
 tius

tius sua uxore orbatus secundis nuptiis sibi Catharinam Issemannam copulabat, ex qua duodecim omnino proles procreavit. Edidit duas, vel tres fidei confessiones, ubi ad plura vocatus est colloquia, in quibus de Lutheranis cum Sacramentariorum factione uniendis agebatur: præterea idem accersebatur ad Wormatiense colloquium Anno millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo habitum, ut ibidem quatuor errorum genera damnarentur, quorum primus error erat Zwinglianorum, alter Osiandri circa justificationem, tertius circa propositionem, vi cuius pia opera ad salutem necessaria dicebantur, ac denique quartus fuit error eorum, qui ritus nec in se bonos, nec malos admittebant, prout nominatim docuerat Melancthon, quocum Brentius consentiebat, quamvis ceteroquin cum Osiandro conspirare videretur.

Hic idem Protestantium Theologus posteris reliquit octo volumina, in quibus dogmata, & Lutheri sententias circa Eucharistiæ, ac Justificationis doctrinam novis erroribus auxisse deprehenditur; tradebat enim, quod Baptismo nullum peccati genus abluatur, eo quod concupiscentia, quam peccatum nominat, semper remaneat: insuper propugnabat, quod per Evangelium non fuerit

Sæcul XVI.
A.C. 1570.

Bouffet hist.
variat. t. I.
lib. 8. art. 31.
pag. 478.

Sæcul XVI. rit lex imposita, sed illud fuerit non nisi
A.C. 1570. fausta annuntiatio: præterea novum,
 quo realem Christi Domini in Eucha-
 ristia præsentiam explicabat, modum
 adinvenit, tradens, quod post ascen-
 sionem Filii Deus ubique sit. Porro in
 hac doctrina adoptasse videtur Ubiqui-
 starum errorem, quem Westphalus, Ja-
 cobus Andreas Schmidelinus, David
 Chytræus, ac quidam alii totis viri-
 bus stabilire nitebantur adversus Me-
 lanchtonem, qui non sine horrore hanc
 doctrinam excipiebat, eoquod per il-
 lam duæ Christi Domini naturæ con-
 funderentur, ac non modo divina, sed
 humana quoque natura declararetur im-
 mensa etiam quoad Corpus, ac in-
 super Eucharistiæ mysterium evertere-
 tur, cum ab eo auferretur, quidquid
 in eo speciale reperitur, si diceretur
 quod Christus Dominus ibidem tan-
 quam homo non alia ratione sit præsens,
 quam prout est in ligno, vel lapide.

§. XLIX.

Petri Satoris mors.

*Bibl. Anti-
 trin. p. 47.
 Lubienieski
 hist. ref. Po-
 lon.*

Ad idem quoque tempus refertur obi-
 tus Petri Satoris, qui Theonvillæ
 in Metensi agro natus novitatum, quæ
 circa Religionem excogitabantur, stu-
 diosissimus erat, & singulari studio Ma-
 gistris suis Theodoro Bezae, & Calvino
 adhæ-